

Sygn. akt I NKRS 139/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z odwołania R. Z.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z 21 września 2021 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na
stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J., ogłoszonym w
Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 274,

z udziałem M. M. Z.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 12 kwietnia 2022 r.,

**uchyla uchwałę w zaskarżonej części i przekazuje sprawę
Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpatrzenia.**

UZASADNIENIE

I.

I.1. R. Z. (dalej również: Skarżący albo Odwołujący się) złożył odwołanie od
uchwały nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa (dalej również: KRS albo Rada) z 21
września 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia

urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2021 r., poz. 274. Uchwałę tę zaskarżył w części, w której KRS przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie M. M. Z. (dalej również: Uczestniczka) do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J. (pkt 1 uchwały) oraz w części, w której KRS nie przedstawiła wniosku o powołanie R. Z. do pełnienia wymienionego urzędu.

Wniesione odwołanie Skarżący oparł na następujących podstawach:

1. naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 269, dalej: u.KRS) - poprzez nienależyte, niepełne i nadmiernie ogólnikowe uzasadnienie zaskarżonej uchwały i niewyjaśnienie w dostateczny i przejrzysty sposób motywów, jakie legły u jej podstaw, które to uchybienia wynikają w szczególności z:

1. niepoddania ocenie kandydatur Uczestniczki i Odwołującego się w kontekście wszystkich kryteriów oceny wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.KRS i niewskazania powodów, dla których Rada przyjęła, że Uczestniczka spełnia te kryteria w wyższym stopniu niż Odwołujący się,

2. niewskazania przyczyn, dla których Rada przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J. kandydaturę Uczestniczki, która od Kolegium Sądu Okręgowego w P. uzyskała poparcie na poziomie umiarkowanym (3 głosy „za”, 1 głos „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”), a nie kandydaturę Odwołującego, który jako jedyny spośród wszystkich kandydatów uzyskał jednogłośnie poparcie tego Kolegium (7 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”), podczas gdy wybranie kandydata, który nie otrzymał lub otrzymał niższe poparcie środowiska sędziowskiego musi być podyktowane dobrem wymiaru sprawiedliwości i przekonująco uzasadnione, a które to uchybienia niewątpliwie miały

istotny wpływ na wynik sprawy, gdyż sfera motywacyjna uchwały w istocie nie została ujawniona, w tym w szczególności w zakresie, w jakim Rada odrzuciła kandydaturę Odwołującego (która w świetle zgromadzonej dokumentacji i uzyskanej przez Odwołującego rekomendacji środowiska sędziowskiego oraz Zespołu członków KRS (dalej: Zespół) *prima facie* jest najlepszą kandydaturą), co uniemożliwia weryfikację zaskarżonej uchwały pod względem jej zgodności z prawem, a w konsekwencji i kontrolę sądową;

1. art. 33 ust. 1 u.KRS - poprzez nierozważenie sprawy w sposób wszechstronny, a to m.in. na skutek przyjęcia, że:

1. Odwołujący się „*posiada zdecydowanie krótszy staż zawodowy zarówno w pracy na samodzielnym stanowisku prawniczym, jak i ogółem*” niż Uczestniczka (s. 9 uzasadnienia uchwały), chociaż - jak wynika z zebranej dokumentacji - Odwołujący się posiada 9-letni staż pracy na stanowiskach związanych ze stosowaniem prawa i w tym czasie zdobył o wiele bardziej zróżnicowane i bogate doświadczenie zawodowe aniżeli Uczestniczka i nabył umiejętności niezbędne do wykonywania zawodu sędziego, albowiem w wyniku odbywania aplikacji ogólnej zapoznał się z charakterem i specyfiką pracy w wydziałach: karnym, cywilnym, gospodarczym, rodzinnym i nieletnich, pracy i ubezpieczeń społecznych, gospodarczym - Krajowego Rejestru Sądowego, ksiąg wieczystych, gospodarczym dla spraw upadłościowych i naprawczych sądu rejonowego, wydziałach: karnym odwoławczym, penitencjarnym i nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń w sprawach karnych, cywilnym odwoławczym sądu okręgowego oraz prokuraturze rejonowej, a nadto zajmował stanowisko asystenta sędziego w wydziale karnym Sądu Okręgowego w K. oraz cywilnym Sądu Apelacyjnego w (...) oraz stanowisko referendarza sądowego w wydziale gospodarczym - Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym w K. oraz w wydziale cywilnym i wydziale ksiąg wieczystych w Sądzie Rejonowym w P. (gdzie pełnił dodatkowo

funkcję przewodniczącego wydziału) oraz w wydziale ksiąg wieczystych w Sądzie Rejonowym w P., podczas gdy wybrana kandydatka nie odbywała aplikacji ogólnej ani sędziowskiej, nigdy nie pracowała na jakimkolwiek stanowisku w strukturach sądownictwa powszechnego, wykonywane przez nią czynności zawodowe skoncentrowane były w przemożnej większości wokół zagadnień ze sfery prawa administracyjnego, zdobyte w trakcie ich wykonywania doświadczenie zawodowe ma ograniczoną przydatność w pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego (w szczególności w wydziale karnym, dla którego dedykowany był wakujący etat), a nadto praca na rzecz głównego pracodawcy Uczestniczki (Urzędu Gminy w K.) w latach 2008-2016 wykonywana była w wymiarze jedynie 1/2 etatu, zaś od 2016 r. do chwili obecnej w wymiarze 3/4 etatu,

2. Uczestniczka *„od niemal czternastu lat samodzielnie podejmuje (...) czynności w ramach wykonywania zawodu radcy prawnego, z obowiązków, jakie ciążą na pełnomocniku procesowym, wywiązuje się bardzo dobrze, a każda z prowadzonych przez nią spraw zakończyła się zgodnie z oczekiwaniami mocodawcy”*, mimo że w ocenie kwalifikacji Uczestniczki sporządzonej przez SSO Ł. R. wskazano - co Rada pominęła milczeniem - na pewne braki sporządzanych przez nią pism procesowych, niedopracowanie redakcyjne opinii prawnych jej autorstwa oraz uchybienia obowiązkowi procesowemu pełnomocnika, a nadto podkreślono, że aż 14 z 21 spraw losowo wybranych do oceny *„miało jednorodny charakter, które trudno uznać za sprawy skomplikowane pod względem faktycznym i prawnym”*, a jednocześnie należy zauważyć, że zgodne z oczekiwaniami mocodawcy zakończenie większości ze spraw poddanych badaniu w ramach oceny kwalifikacji Uczestniczki - biorąc pod uwagę ich charakter (są to wnioski o zezwolenie na złożenie świadectwa do depozytu sądowego) - stanowi sukces dość umiarkowanych rozmiarów,

3. Uczestniczka stale pogłębia wiedzę prawniczą, mimo że fakt ten nie wynika ze zgromadzonych w toku postępowania materiałów,
4. *„O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pani M. M. Z. zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności wieloletnie i zróżnicowane doświadczenie zawodowe, zdobyte podczas wykonywania obowiązków referenta prawnego oraz podczas wykonywania zawodu radcy prawnego, wnioski płynące z pozytywnej oceny jej pracy i kwalifikacji zawodowych, potwierdzające rzetelną praktykę zawodową oraz umiejętności predestynujące do pełnienia urzędu sędziego sądu rejonowego, a także pozytywna opinia Kolegium Sądu Okręgowego w P.”*, chociaż Odwołujący się spełnia zasadnicze kryterium oceny kwalifikacji w wyższym stopniu aniżeli Uczestniczka, albowiem, jak wynika z wcześniejszych ustaleń Rady oraz Zespołu:
 - Odwołujący się ukończył z wynikiem bardzo dobrym wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w K., podczas gdy uczestniczka ukończyła z wynikiem bardzo dobrym wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w L.,
 - Odwołujący się ukończył roczną aplikację ogólną w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury w K., w ramach której odbywał praktyki w większości wydziałów sądu rejonowego i sądu okręgowego oraz w prokuraturze rejonowej, a także odbył gruntowne szkolenia z szeregu dziedzin prawa, z których każde zakończone było zdaniem egzaminu końcowego, podczas gdy Uczestniczka nie ukończyła aplikacji ogólnej, ani żadnej innej służącej *stricto* przygotowaniu aplikantów do wykonywania pracy w strukturach sądownictwa powszechnego,
 - Odwołujący się zdał w roku 2018 egzamin sędziowski uzyskując wysoki wynik 254,5 punktów, podczas gdy Uczestniczka do egzaminu sędziowskiego nie przystępowała,

- Odwołujący się ukończył w 2017 r. z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe na Wydziale Finansów i Prawa Uniwersytetu Ekonomicznego w K. z zakresu doradztwa podatkowego, podczas gdy Uczestniczka żadnych studiów podyplomowych nie ukończyła,
- Odwołujący się brał udział w licznych szkoleniach organizowanych dla sędziów, referendarzy i asystentów sędziów z zakresu m.in. postępowania dowodowego, ostatnich nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego, zabezpieczenia majątkowego w postępowaniu karnym, dowodów z opinii biegłego w sprawach wypadków drogowych i rzeczoznawstwa majątkowego, postępowania egzekucyjnego i klauzulowego, postępowania wieczystoksięgowego, podczas gdy ze zgromadzonych w toku postępowania materiałów (przynajmniej tych, które zostały udostępnione Odwołującemu się) nie wynika - wbrew temu, co ustaliła Rada - by Uczestniczka stale pogłębiała swoją wiedzę, uczestnicząc w szkoleniach,
- Odwołujący się posiada bardziej zróżnicowane i bogate doświadczenie zawodowe zdobyte podczas 9-letniego stażu pracy w sądownictwie powszechnym, aniżeli Uczestniczka, która pracowała wyłącznie na rzecz organów administracji państwowej,
- Odwołujący się posiada liczne pozytywne opinie bezpośrednich przełożonych, w tym dwóch doświadczonych sędziów Sądu Apelacyjnego w [...], dwóch doświadczonych sędziów Sądu Okręgowego w K., doświadczonego sędziego Sądu Rejonowego w P., starszego referendarza (pełniącego funkcję przewodniczącej wydziału gospodarczego - Krajowego Rejestru Sądowego w Sądzie Rejonowym [...] w K.), a więc praktykujących prawników, mających doświadczenie, wiedzę i kompetencje do dokonania miarodajnej oceny kwalifikacji innego prawnika, podczas gdy zaledwie dwie opinie przedstawione przez Uczestniczkę zostały wystawione przez osoby niebędące praktykującymi prawnikami

i niemające wiedzy umożliwiającej dokonanie miarodajnej i merytorycznej oceny kwalifikacji zawodowych Uczestniczki jako prawnika,

- Odwołujący się jako jedyny spośród wszystkich kandydatów uzyskał jednogłośnie poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w P. (7 głosów „za” na 7 głosów oddanych), podczas gdy Uczestniczka uzyskała poparcie na poziomie umiarkowanym (3 głosy „za”, 1 głos „przeciw”, 3 głosy „wstrzymujące się”),
- Odwołujący się jako jedyny spośród wszystkich kandydatów uzyskał jednogłosną rekomendację Zespołu (3 głosy „za” na 3 głosy oddane), podczas gdy Uczestniczka uzyskała tylko 1 głos „za” przy 2 głosach „wstrzymujących się”, przy czym ocena Zespołu jest o tyle istotna, że to Zespół dokonywał oceny poszczególnych kandydatów w oparciu o bezpośrednią analizę zgromadzonej dokumentacji, zaś Rada, podejmując uchwałę, opierała się wyłącznie na informacjach przekazanych jej przez Zespół, wobec czego dokonanie wyboru kandydata innego niż jednoznacznie wskazany przez Zespół, powinno zostać szczegółowo i wyczerpująco uzasadnione,

przy czym wskazane uchybienia mają istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem zaskarżona uchwała została podjęta bez uwzględnienia wszystkich relewantnych okoliczności wynikających z udostępnionej dokumentacji, lecz jedynie na podstawie jej pobieżnej analizy, co doprowadziło do wyboru kandydata, który spośród zgłoszonych kandydatów nie spełnia w najwyższym stopniu wynikających z ustawy o KRS kryteriów wyboru kandydata do przedstawienia Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J.;

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1. art. 35 ust. 2 pkt 1 u.KRS - poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, iż wskazane w treści tego przepisu kryterium „doświadczenia zawodowego” w istocie jest tożsame z długością stażu pracy kandydata, podczas gdy przy ocenie doświadczenia zawodowego należy brać pod uwagę również, a wręcz przede wszystkim, różnorodność i charakter wykonywanych czynności oraz zajmowanych stanowisk i nabytych w związku z tym umiejętności,
2. art. 35 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 u.KRS - poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne przyjęcie, iż kandydatura Uczestniczki jest lepsza niż kandydatura Odwołującego, mimo że Odwołujący się:
 1. spełnia zasadnicze kryterium oceny kwalifikacji w większym stopniu aniżeli Uczestniczka, albowiem:
 1. Odwołujący się ukończył studia wyższe na uczelni od wielu lat cieszącej się najwyższym uznaniem i renomą, potwierdzoną faktem nieprzerwanego zajmowania pozycji lidera bądź wicelidera w powstających na podstawie odpowiednich badań rankingach uczelni wyższych i wydziałów prawa tychże uczelni, zaś Uczestniczka jest absolwentem innej uczelni,
 2. Odwołujący się ukończył aplikację ogólną w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury w K., której Uczestniczka nie odbywała,
 3. Odwołujący się zdał, zdobywając wysoki wynik 254,5 punktów, egzamin sędziowski, którego Uczestniczka nie zdawała,
 4. Odwołujący się ukończył z wynikiem bardzo studia podyplomowe z zakresu doradztwa podatkowego, podczas gdy Uczestniczka żadnych studiów podyplomowych nie ukończyła,
 5. Odwołujący się brał udział w licznych szkoleniach i kursach organizowanych dla sędziów, referendarzy i asystentów sędziów z wielu dziedzin prawa, podczas gdy z zebranych w toku postępowania materiałów (przynajmniej tych, które udostępniono

do wglądu Odwołującemu) nie wynika, by Uczestniczka - wbrew ustaleniom Rady - stale pogłębiała swoją wiedzę, uczestnicząc w szkoleniach,

6. Odwołujący się posiada udokumentowaną (certyfikat [...] Centrum Językowego) znajomość języka angielskiego na poziomie [...] podczas gdy Uczestniczka nie wykazała za pomocą stosownego dokumentu znajomości jakiegokolwiek języka obcego (ograniczając się do stwierdzenia w karcie zgłoszenia kandydata, że zna język angielski na poziomie dobrym),
7. zdobył bardziej zróżnicowane doświadczenie zawodowe i nabył wszelkie umiejętności niezbędne do wykonywania zawodu sędziego, a to przede wszystkim w wyniku odbywania aplikacji ogólnej w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, kiedy to zapoznawał się z charakterem i specyfiką pracy w wydziałach: karnym, cywilnym, gospodarczym, rodzinnym i nieletnich, pracy i ubezpieczeń społecznych, gospodarczym - Krajowego Rejestru Sądowego, ksiąg wieczystych, gospodarczym dla spraw upadłościowych i naprawczych sądu rejonowego, wydziałach: karnym odwoławczym, penitencjarnym i nadzoru nad wykonywaniem orzeczeń w sprawach karnych, cywilnym odwoławczym sądu okręgowego oraz prokuraturze rejonowej, a następnie wykonywania przez 4 lata pracy na stanowisku asystenta sędziego w wydziale karnym i cywilnym oraz zajmowania, przez kolejne 4 lata, samodzielnego stanowiska orzeczniczego, tj. stanowiska referendarza sądowego w wydziałach: gospodarczym - Krajowego Rejestru Sądowego, cywilnym oraz ksiąg wieczystych (w którym pełnił nadto funkcję przewodniczącego wydziału),
8. posiada wysoce pozytywne opinie przełożonych (w osobach pięciorga doświadczonych sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]. Sądu Okręgowego w K., Sądu Rejonowego w P. oraz doświadczonego starszego referendarza w Sądzie Rejonowym w K.), podczas gdy

Uczestniczka opiniami pochodzącymi od praktykujących prawników nie dysponuje,

9. uzyskał zdecydowane, jednogłośnie poparcie środowiska sędziowskiego, co doprowadziło do rażącego wyjścia przez Radę poza granice dopuszczalnego uznania, wytyczone jej przez przepisy prawa;

10. art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP w zw. z art. 35 ust. 1 i ust. 2 u.KRS - poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na niedokonaniu oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J. kandydatkę wskazaną w punkcie pierwszym skarżonej uchwały, a nie kandydata wypadającego - przy zastosowaniu obiektywnych i przejrzystych kryteriów oceny - znacznie lepiej niż Uczestniczka, w osobie Odwołującego się.

W związku z poniesionymi zarzutami Odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w zaskarżonej części tj. w zakresie punktu 1 - w całości oraz w zakresie punktu 2 - w części odnoszącej się do Odwołującego się i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

I.2. Krajowa Rada Sądownictwa nie złożyła odpowiedzi na odwołanie.

II.

II.1. Uchwałą nr [...] z 21 września 2021 r. Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie M. M. Z. do pełnienia urzędu na stanowisku

sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J. (pkt 1) i nie przedstawiła takiego wniosku w odniesieniu do B. S. K., A. M. i R. Z. (pkt 2).

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie KRS wskazała, że na jedno wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w J., ogłoszone w Monitorze Polskim z 2021 r. pod poz. 274, zgłosili się:

- B. S. K. - adwokat - Okręgowa Rada Adwokacka w W.,
- A. M. - asystent sędziego w Sądzie Rejonowym w J.,
- M. M. Z. - radca prawny - Okręgowa Izba Radców Prawnych w R.,
- R. Z.- referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w P..

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył Zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych Zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b u.KRS.

Na posiedzeniu w dniu 20 września 2021 r. Zespół, po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami i ich przeanalizowaniu, omówił szczegółowo kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie Zespołu oddali na: B. S. K. - 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się”, A. M. - nie oddali głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, M. M. Z. - oddali 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” a na R. Z. - oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”. W wyniku powyższego głosowania, Zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Radzie kandydatury R. Z..

W trakcie posiedzenia KRS 21 września 2021 r. na:

- B. S. K. oddano 1 głos „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 15 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- A. M. oddano 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 15 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- M. M. Z. oddano 12 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 14 osób), w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- R. Z. oddano 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się” (przy udziale 14 osób), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Rada przyjęła, że wszyscy kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 61 § 1 i § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2072) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1139, ze zm.).

Rada stwierdziła też, że dokonując oceny kandydatów, kierowała się także kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem zawodowym kandydatów, opiniami przełożonych, a także uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

II.2. W uzasadnieniu uchwały przedstawiono życiorys zawodowy oraz przytoczono w zarysie treść oceny kwalifikacji każdego z kandydatów.

M. M. Z. urodziła się [...] 1976 r. w L. . W 2000 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] w L. z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 4 września 2000 r. do 4 listopada 2007 r. była zatrudniona na stanowisku referenta prawnego w [...] Urzędzie Wojewódzkim w [...]. Po odbyciu aplikacji radcowskiej w okręgu Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w R., w 2007 r. złożyła egzamin radcowski z wynikiem dobrym. Uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w R. z dnia 1 czerwca 2007 r. została wpisana na listę

radców prawnych tej Izby. Od 5 listopada 2007 r. do 31 sierpnia 2012 r. była zatrudniona na stanowisku radcy prawnego w Urzędzie Miejskim w G.. Od 1 sierpnia 2008 r. pracuje na stanowisku radcy prawnego w Urzędzie Gminy w K.. Od 1 stycznia 2016 r. jest zatrudniona - także na stanowisku radcy prawnego - w Państwowym Gospodarstwie Wodnym [...] w R..

Ocenę kwalifikacji M. M. Z. sporządził Ł. R. - sędzia Sądu Okręgowego w P.. Przedstawiając treść oceny kwalifikacji Rada stwierdziła, że wynika z niej, iż kandydatka zna orzecznictwo Sądu Najwyższego i ukształtowane poglądy doktryny oraz potrafi je zastosować w prowadzonych postępowaniach z korzyścią dla reprezentowanej przez siebie strony. Oceniający podkreślił, że Opiniowana jest prawnikiem skutecznym a żadna z ocenianych spraw nie zakończyła się orzeczeniem, choćby w części, niekorzystnym dla reprezentowanego podmiotu. Składane we wszystkich sprawach pisma zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym nie nasuwają zastrzeżeń i wskazują na wiedzę prawniczą oraz umiejętność jej wykorzystania w praktyce. Opiniowana posiada uprawnienia radcy prawnego od 2007 r. i od tego samego roku nieprzerwanie wykonuje ten zawód na podstawie umów o pracę. Ponadto legitymuje się wiedzą instytucjonalną, wynikającą z wieloletniej obsługi prawnej podmiotów, w których jest zatrudniona. Ze swobodą porusza się na płaszczyźnie archiwalnych aktów prawa wewnętrznego, takich jak zarządzenia Dyrektora [...] Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych czy późniejsze zarządzenia Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego [...]. Sporządzane przez kandydatkę opinie prawne są merytorycznie prawidłowe. Opiniowana posiada umiejętność szerokiego spojrzenia na badany problem w aspekcie zarówno przepisów np.: Kodeksu cywilnego, prawa wodnego, finansów publicznych, zamówień publicznych czy prawa administracyjnego. Zdaniem oceniającego, radca prawny M. M. Z. spełnia wszystkie wymagania stawiane kandydatom na stanowisko sędziego sądu rejonowego.

R. Z. urodził się [...] 1987 r. w W.. W 2011 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] w K. z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Ukończył aplikację ogólną, którą odbywał od 6 lutego 2012 r. do 5 lutego 2013 r. w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury w K., uzyskując łącznie

41,4687 punktu. Od 22 kwietnia 2013 r. do 17 maja 2015 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w K.. Obowiązki pełnił w III Wydziale Karnym. Od 18 maja 2015 r. do 18 czerwca 2017 r. pracował na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...) Obowiązki wykonywał w I Wydziale Cywilnym. Po odbyciu aplikacji radcowskiej w okręgu Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w K., w 2016 r. złożył egzamin radcowski z wynikiem pozytywnym. Z dniem 19 czerwca 2017 r. został mianowany referendarzem sądowym w Sądzie Rejonowym w K.. Obowiązki orzecznicze pełnił w XI Wydziale Krajowego Rejestru Sądowego. W 2017 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu doradztwa podatkowego, zorganizowane na Uniwersytecie (...) w K., z wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 1 kwietnia 2018 r. został przeniesiony na stanowisko referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w P.. Obowiązki wykonywał w IV Wydziale Ksiąg Wieczystych. Od 28 czerwca 2018 r. do 1 stycznia 2019 r. pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. W listopadzie 2018 r. złożył egzamin sędziowski i uzyskał 254,5 punktu. Z dniem 1 stycznia 2019 r. został przeniesiony na stanowisko referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w P.. Obowiązki orzecznicze pełni w VI Wydziale Ksiąg Wieczystych.

Ocenę kwalifikacji R. Z. sporządził P. G. - sędzia wizytator ds. cywilnych i wieczystoksięgowych Sądu Okręgowego w P., który stwierdził, że w pełni podtrzymuje swoją ocenę i wnioski, zawarte w ocenie kwalifikacji kandydata, sporządzonej 24 lipca 2020 r. Rada stwierdziła, że z oceny tej wynika m.in., iż analiza spraw oraz dane statystyczne uzasadniają pozytywną ocenę pracy Pana R. Z.. Opiniowany posiada duży zasób wiedzy prawniczej, którą stale pogłębia uczestnicząc w licznych szkoleniach i potrafi też ją właściwie wykorzystać w pracy orzeczniczej. Znajomość przepisów zarówno cywilnego prawa materialnego, jak i procesowego oraz z zakresu wieczystoksięgowego, a także bieżącego orzecznictwa pozwala mu na sprawne i rzeczowe prowadzenie postępowań w przydzielonych mu do rozpoznania sprawach, a także utrzymywanie na właściwym poziomie stabilności orzeczniczej. Z oceny okresowej, jakiej poddany był referendarz, wynika, że cechuje go staranność i rzetelność w wykonywaniu powierzonych mu obowiązków. Z przedłożonych licznych opinii wynika, że kandydat wyróżnia się wysoką kulturą osobistą, a także życzliwym stosunkiem do

stron i współpracowników. Posiadana wiedza, umiejętności i już zdobyte doświadczenie zawodowe na stanowisku asystenta oraz referendarza sądowego, a także cechy osobowościowe, dają - zdaniem sędziego wizytatora, jak i sędziów współpracujących z opiniowanym - pełne podstawy do stwierdzenia, że R. Z. spełnia wszelkie wymagania do wykonywania zawodu sędziego sądu rejonowego.

II.3. Rada stwierdziła, że B. S. K., A. M. i R. Z. posiadają odpowiednie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu rejonowego, jednak nie spełniają wszystkich kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie do powołania Prezydentowi RP.

W dalszej części uzasadnienia Rada wskazała, że przy podejmowaniu decyzji kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Rada stwierdziła, że M. M. Z. legitymuje się wszechstronnym doświadczeniem zawodowym, uzyskanym podczas wieloletniego wykonywania zawodu radcy prawnego. Kandydatka posiada doświadczenie w samodzielnym prowadzeniu spraw oraz reprezentowaniu swoich mocodawców przed sądem. Żadna z prowadzonych przez nią spraw nie zakończyła się orzeczeniem niekorzystnym dla mocodawcy. Posiada najdłuższy staż pracy na samodzielnym stanowisku prawniczym spośród kandydatów biorących udział w konkursie.

II.4. Rada wskazała, że R. Z. jest osobą, której kandydaturę Zespół rekomendował Radzie. Według Rady, tak jak wynika to m.in. ze stanowiska Zespołu, posiada on wiele atutów i jako jedyny uzyskał jednogłośnie poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w P., ale wybrana do przedstawienia z wnioskiem o powołanie kandydatka także uzyskała pozytywną opinię tego gremium. Wprawdzie Zespół rekomendował Radzie kandydaturę R. Z., jednak to Rada każdorazowo decyduje o wyborze kandydata, a w tym wypadku uznała, że to M. M. Z. posiada najbardziej wszechstronne kwalifikacje zawodowe oraz odpowiedni staż zawodowy, które

zapewnią prawidłowe wykonywanie obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego sądu rejonowego. Potwierdzeniem powyższego jest okoliczność, że od niemal czternastu lat samodzielnie podejmuje ona czynności w ramach wykonywania zawodu radcy prawnego, z obowiązków, jakie ciążyą na pełnomocniku procesowym, wywiązuje się bardzo dobrze, a każda z prowadzonych przez nią spraw zakończyła się zgodnie z oczekiwaniem mocodawcy. Posiada pozytywną ocenę swojej pracy i kwalifikacji merytorycznych oraz dużą wiedzę prawniczą, którą z powodzeniem wykorzystuje w codziennej praktyce zawodowej. Wprawdzie rekomendowany przez Zespół kandydat także legitymuje się doświadczeniem w pracy na samodzielnym stanowisku - referendarza sądowego, jednak jest to doświadczenie tylko czteroletnie. Wcześniej, kandydat przez cztery lata był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego. Reasumując, w niniejszym postępowaniu nominacyjnym, decydującym było posiadane doświadczenie zawodowe poparte odpowiednio długim stażem zawodowym.

II.5. Rada stwierdziła też, że uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Okręgowego w P..

Kolegium Sądu Okręgowego w P. na posiedzeniu 24 czerwca 2021 r. zaopiniowało: B. S. K. negatywnie - 1 głosem „za”, przy 2 głosach „przeciw i 4 głosach „wstrzymujących się”, A. M. negatywnie - 1 głosem „za”, przy 4 głosach „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, M. M. Z. pozytywnie - 3 głosami „za”, przy 3 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”, a R. Z. pozytywnie - 7 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”.

Pozytywną opinię Kolegium Sądu Okręgowego w P. uzyskali zatem M. M. Z. i R. Z., który otrzymał wprawdzie jednogłośnie poparcie tego gremium, jednakże posiada zdecydowanie krótszy staż zawodowy zarówno w pracy na samodzielnym stanowisku prawniczym, jak i ogółem niż wybrana do przedstawienia z wnioskiem o powołanie kandydatka.

II.6. W ocenie KRS M. M. Z. posiada wysokie kwalifikacje merytoryczne oraz doświadczenie zawodowe, a także wszechstronną, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, którą umiejętnie wykorzystuje w praktyce zawodowej, dając rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzecznich.

W innym punkcie uzasadnienia KRS wskazała, że o przedstawieniu Prezydentowi RP M. M. Z. zadecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności wieloletnie i zróżnicowane doświadczenie zawodowe, zdobyte podczas wykonywania obowiązków referenta prawnego oraz podczas wykonywania zawodu radcy prawnego, wnioski płynące z pozytywnej oceny jej pracy i kwalifikacji zawodowych, potwierdzające rzetelną praktykę zawodową oraz umiejętności predestynujące do pełnienia urzędu sędziego sądu rejonowego, a także pozytywna opinia Kolegium Sądu Okręgowego w P..

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

III.1. Według art. 44 ust. 1 zd. 1 u.KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały KRS z prawem, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Wynikające z powołanego artykułu prawo zaskarżenia uchwały Rady dotyczy uchwał podejmowanych w sprawach należących do jej kompetencji, w tym wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.KRS sprawach o rozpatrzenie i ocenę kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich w sądach administracyjnych, a zatem również w rozpoznawanej sprawie.

Ustanowienie trybu odwoławczego do Sądu Najwyższego od uchwał KRS sprawia, że przedmiot postępowania w kwestii oceny kandydata i przedstawienia wniosku o jego powołanie na stanowisko sędziego ma charakter sprawy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (tak: wyrok TK z 27 maja 2008 r., SK 57/06), która powinna podlegać kontroli sądowej w zakresie właściwym tego

rodzaju sprawom, tj. pod kątem legalności i przestrzegania stosownych procedur prawnych oraz poszanowania praw obywateli, w tym wynikających z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP, zasad równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania oraz demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej.

III.2. Kognicja Sądu Najwyższego przy rozpoznawaniu odwołań od uchwał KRS w sprawach nominacji sędziowskich obejmuje wyłącznie badanie, czy zaskarżona uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem. Krajowa Rada Sądownictwa dysponuje szerokim zakresem swobody wyboru kandydatów przedstawianych Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie. Sąd Najwyższy nie dysponuje przy tym kompetencją do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydatów na stanowisko sędziowskie, ani decydowania o tym, który z nich powinien zostać przedstawiony Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 20 października 2009 r., III KRS 13/09; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/11; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/12; z 12 lutego 2014 r., III KRS 1/14; z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 173/13; z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13, z 15 maja 2013 r., III KRS 197/13). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że sprawowana przezeń kontrola obejmuje w szczególności ocenę czy KRS w odniesieniu do wszystkich uczestników procedury nominacyjnej zastosowała przejrzyste, jednolite i sprawiedliwe kryteria selekcyjne (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 6 października 2015 r., III KRS 50/15; z 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17; z 9 maja 2019 r., I NO 35/19; z 10 października 2019 r., I NO 142/19; z 27 maja 2020 r., I NO 41/19).

W orzecznictwie przyjmuje się jednak również, że do Sądu Najwyższego należy ustalenie, czy przy dokonywaniu oceny kandydatów Rada nie przekroczyła granic swobodnego uznania (wyroki Sądu Najwyższego: z 13 lipca 2012 r., III KRS 17/12; z 7 listopada 2016 r., III KRS 27/16; z 17 czerwca 2020 r., I NO 155/19; z 1 lipca 2020 r., I NO 156/10; z 19 stycznia 2021 r., I NKRS 8/21; z 9 marca 2021 r., I NKRS 3/21; z 13 marca 2021 r., I NKRS 13/21; z 26 maja 2021 r., I NKRS 41/21). Wskazuje się, że swoboda wyboru kandydatów, którzy

zostaną przedstawieni Prezydentowi RP, nie jest nieograniczona, a wyboru kandydatów nie można odrywać od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji (wyroki Sądu Najwyższego: z 3 czerwca 2019 r., I NO 36/19; z 1 lipca 2020 r., I NO 17/20).

III.3. Według art. 33 ust. 1 u.KRS w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. W orzecznictwie wskazuje się, że Rada nie może pominąć istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z udostępnionej dokumentacji lub wyjaśnień, czy innych zebranych dowodów, ani dokonać ustaleń sprzecznych z tym materiałem, zaś samo rozstrzygnięcie powinno być wynikiem wszechstronnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy w sposób, który nie był dowolny (wyroki Sądu Najwyższego: z 26 kwietnia 2012 r., III KRS 11/12; z 22 maja 2012 r., III KRS 14/12, z 15 lutego 2019 r., I NO 14/19; z 20 listopada 2019 r., I NO 19/19; z 2 lutego 2021 r., I NKRS 10/21; z 16 czerwca 2021 r., I NKRS 54/21).

III.4. Zgodnie z art. 42 ust. 1 u.KRS uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia. Powołany przepis nie określa wprost wymaganej treści uzasadnienia uchwał nominacyjnych KRS. Na podstawie orzecznictwa Sądu Najwyższego można stwierdzić, że celem uzasadnienia jest po pierwsze wykazanie, że uchwała została podjęta po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13), po drugie umożliwienie osobom zainteresowanym rozstrzygnięciem Rady poznanie okoliczności, które przesądziły o podjęciu decyzji co do rekomendacji danej kandydatury bądź braku takiej rekomendacji, a po trzecie umożliwienie Sądowi Najwyższemu przeprowadzenie kontroli uchwały KRS, w zakresie przyznanym mu przez ustawodawcę (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 12 czerwca 2019 r., I NO 38/19).

Zarzucając naruszenie art. 42 ust. 1 u.KRS Skarżący podniósł, że sfera motywacyjna uchwały w istocie w ogóle nie została ujawniona. W szczególności stwierdził, że kandydatury Uczestniczki i Odwołującego się nie zostały ocenione w kontekście wszystkich kryteriów wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.KRS oraz nie wskazano powodów przyjęcia, iż Uczestniczka spełnia te kryteria w wyższym stopniu niż Odwołujący. Skarżący podniósł też, że Rada nie wskazała przyczyn przedstawienia Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie Uczestniczki, która uzyskała niższe poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w P. niż Skarżący.

Wbrew powyższemu zarzutom, w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały (s. 3) stwierdzono, że dokonując oceny kandydatów Rada kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 u.KRS. W dalszej części uzasadnienia wskazano, że KRS kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów (s. 7) i uwzględniła opinię Kolegium Sądu Okręgowego w P.. Wybór Uczestniczki zamiast Skarżącego został uzasadniony poprzez przytoczenie okoliczności podsumowanych stwierdzeniem, że w postępowaniu nominacyjnym decydujące było posiadane doświadczenie zawodowe, poparte odpowiednio długim stażem zawodowym. Kryterium stażu zawodowego powołano również jako uzasadnienie wyboru Uczestniczki, pomimo uzyskania mniejszej od Skarżącego liczby głosów poparcia Kolegium Sądu Okręgowego w P..

III.5. Na uwzględnienie zasługuje natomiast zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 u.KRS poprzez nierozważenie sprawy w sposób wszechstronny, chociaż nie wszystkie argumenty powoływane przez Skarżącego w ramach tego zarzutu należy podzielić.

Nie jest trafne zakwestionowanie przez Skarżącego stwierdzenia, że posiada on krótszy staż zawodowy niż Uczestniczka wybrana przez Radę. Skarżący podkreśla w tym celu, że w ciągu 9 lat pracy jako asystent sędziego i referendarz sądowy zdobył doświadczenie o wiele bardziej wszechstronne i różnorodne, a przy tym bardziej przydatne w pracy na stanowisku sędziego. Pojęcie stażu pracy, zgodnie z językowym znaczeniem tego terminu, odnosi się jednak do czasu trwania zatrudnienia. Staż pracy Uczestniczki jest trudny do

precyzyjnego obliczenia wobec faktu świadczenia przez nią pracy na rzecz więcej niż jednego pracodawcy oraz niewskazania w przedstawionych dokumentach wymiaru czasu pracy na każdym z nich. Na podstawie tych dokumentów można jednak wnioskować, że stwierdzenie Rady, iż Kandydatka ma dłuższy staż pracy od Skarżącego, odpowiada rzeczywistości.

Na uwzględnienie zasługują natomiast zarzuty dotyczące oceny kwalifikacji Uczestniczki, przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. W szczególności nie można podzielić stwierdzenia Rady, że każda ze spraw prowadzonych przez Kandydatkę zakończyła się zgodnie z oczekiwaniami pracodawcy. Stwierdzenie to jest niemożliwe do zweryfikowania na podstawie materiałów sprawy, gdyż - jak wynika z oceny kwalifikacji (s. 4) - badaniem objęto 24 sprawy różnych kategorii spośród wykazu 50 spraw przedłożonych przez samą Kandydatkę. Można zakładać, że w czasie wykonywania zawodu radcy prawnego Uczestniczka prowadziła większą liczbę spraw. Brak jest danych co do rezultatu spraw nieobjętych badaniem, z doświadczenia życiowego jednak wynika, że osoba ubiegająca się o stanowisko sędziowskie przedstawia sprawy najbardziej dla siebie korzystne. W uzasadnieniu uchwały pominięto również, że sędzia wizytator zwrócił uwagę na jednostkowe uchybienia w ocenianych sprawach i opiniach prawnych.

Trafne jest twierdzenie Skarżącego, że Rada w uzasadnieniu uchwały pominęła zawarte w treści oceny kwalifikacji spostrzeżenie, iż 14 spośród 21 losowo wybranych spraw ma jednorodny charakter, dotyczący zezwolenia na złożenie do depozytu sądowego kwoty pieniężnej tytułem odszkodowania za nieruchomości nabytą z mocy prawa przez Skarb Państwa. Sędzia wizytator zwrócił uwagę, że są to sprawy mało skomplikowane pod względem faktycznym i prawnym, chociaż wymagające od Opiniowanej odpowiedniej uwagi i organizacji pracy.

Zgodzić należy się również ze stwierdzeniem Skarżącego, kwestionującego ustalenia KRS, według których Uczestniczka stale pogłębia wiedzę prawniczą. W materiałach sprawy brak jest bowiem informacji o ukończeniu przez Uczestniczkę kursów, szkoleń, studiów podyplomowych lub podobnych form kształcenia.

Według uzasadnienia zaskarżonej uchwały za decydujące kryterium oceny kandydatów Rada przyjęła doświadczenie zawodowe poparte odpowiednio długim stażem zawodowym. Omawiając kwestię poparcia Kolegium Sądu Okręgowego w P. Rada wyraźnie wskazała, że na korzyść Uczestniczki świadczy dłuższy staż pracy, natomiast w dalszej części uzasadnienia jest mowa o zróżnicowanym doświadczeniu zawodowym. Pomimo zatem niejasności w sformułowaniu uzasadnienia można przyjąć, że Rada uznała, iż Uczestniczka posiada zarówno dłuższy staż pracy, jak i zasługujące na wyższą ocenę ogólnie rozumiane doświadczenie zawodowe.

Ustalenie, że M. Z. ma większe i bardziej wartościowe doświadczenie zawodowe niż Skarżący nie znajduje potwierdzenia w materiale sprawy. Ze zgromadzonych dokumentów wynika, że praktyka zawodowa Uczestniczki w znacznej części dotyczy prawa administracyjnego i zagadnień związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej, a jedynie pośrednio związanych z przedmiotem działalności sądów powszechnych. Jak wynika z oceny kwalifikacji, prowadzone przez Uczestniczkę postępowania sądowe w większości dotyczą spraw nieskomplikowanych i powtarzalnych. Z drugiej strony, nie można zaprzeczyć, że Skarżący pracował jako asystent sędziego i referendarz sądowy w różnych wydziałach sądów powszechnych i przez cały okres dotychczasowej kariery zawodowej wykonywał obowiązki bezpośrednio związane z działalnością orzeczniczą. Stwierdzenie o wszechstronności oraz większym doświadczeniu zawodowym Uczestniczki wykracza zatem poza granice uznania Rady w ocenie materiałów sprawy.

Natomiast kryterium stażu pracy przy ocenie kandydatów na stanowisko sędziowskie nie może mieć znaczenia decydującego, również w przypadku kandydatów wykonujących ten sam zawód prawniczy (zob. wyrok SN z 2 marca 2021 r., I NKRS 17/21). Wniosek ten jest tym bardziej aktualny przy porównaniu kandydatów różniących się wiekiem i ścieżką rozwoju zawodowego. Dłuższy czas wykonywania zawodu nie przesądza samodzielnie o większym doświadczeniu zawodowym, na co wskazał Skarżący w ramach zarzutu naruszenia prawa materialnego. Zarzut ten - zgodnie z którym Rada błędnie utożsamiała

doświadczenie zawodowe ze stażem pracy - nie zasługuje jednak na uwzględnienie, gdyż, jak wskazano wyżej, Rada wzięła pod uwagę zarówno staż pracy, jak i doświadczenie zawodowe w szerszym znaczeniu.

III.6. Poza zakresem kognicji Sądu Najwyższego pozostaje zarzut błędnego przyjęcia przez Radę, że kandydatura Uczestniczki postępowania jest lepsza niż kandydatura Odwołującego się. Jak wskazano wyżej, Sąd Najwyższy nie dokonuje merytorycznego porównania kandydatów, a jedynie ocenia, czy zaskarżona uchwała została podjęta zgodnie z prawem.

III.7. Zarzut naruszenia prawa materialnego poprzez niedokonanie oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej okazał się uzasadniony jako konsekwencja naruszenia reguł ustalenia i oceny okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

III.8. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 44 ust. 3 u.KRS w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. uchylił zaskarżoną uchwałę w całości i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpatrzenia.

a.s.